

Αναφέρθηκε ότι η Ίδη ήταν μια από τις νύμφες, στις οποίες ανέθεσε η Ρέα την ανατροφή του Δία και ότι αυτός έσμιξε μαζί της κι απέκτησαν παιδιά τους Ίδιους Δακτύλους και τους Κουρήτες. Κατά μια εκδοχή, απέκτησαν και τον Κρήτα, γενάρχη όλων των Κρητών, αν και ορισμένοι έλεγαν ότι αυτό ήταν το όνομα ενός από τους Κουρήτες.

Υπήρχε και μια Κρήτη, κόρη του Δευκαλίωνα. Αυτή, έλεγαν, έδωσε το όνομά της στη μεγαλόνησο. Μαζί της, ο Δίας απέκτησε γιο τον Κάρα, γενάρχη του λαού των Κάρων, αν και υπήρχε και γι' αυτόν διαφορετική εκδοχή: Ήταν, έλεγαν, γιος του Φορωνέα, αδελφός του Μοισού και του Λυδού, αυτός από τον οποίο ονομάστηκε η Καρία.

Αργότερα, όταν ο Δίας άρπαξε την Ευρώπη, την έφερε στην Κρήτη. Από τον έρωτά τους γεννήθηκαν ο Μίνωας, ο Ραδάμανθυς και ο Σαρπηδόνας, αν και πολλοί έλεγαν ότι ο τελευταίος γεννήθηκε από την ένωση του Δία με την Λαοδάμεια. Όταν πέρασε ο καιρός, ο Δίας βρήκε στην Ευρώπη σύζυγο, τον βασιλιά της Κρήτης, Αστερίωνα. Από τον γάμο τους γεννήθηκε μια ακόμα Κρήτη, αυτή που παντρεύτηκε τον Μίνωα.

Ο Δευκαλίωνας, στην Θεσσαλία, πίστευε ότι από την γυναίκα του, Πύρρα, είχε αποκτήσει γιο, τον Έλληνα, γενάρχη των Ελλήνων. Στην πραγματικότητα όμως, ο Έλληνας ήταν γιος του Δία που έσμιξε με την Πύρρα. Κόρες του Δευκαλίωνα και της Πύρρας, αδελφές του Έλληνα, ήταν η Πανδώρα (συνονόματη της γιαγιάς της που πλάστηκε από τον Ήφαιστο), και η Θυία (ή Αιθρία ή Πρωτογένεια). Από την πρώτη, ο Δίας απέκτησε γιο τον Γραικό, γενάρχη των Γραικών. Με την δεύτερη, έκανε γιους τον Μάγνητα και τον Μακεδόνα. Τα δυο αδέρφια έγιναν οι επώνυμοι δύο λαών: Των Μάγνητων που εποίκησαν την χώρα, όπου η σημερινή Μαγνησία, και των Μακεδόνων, που έδωσαν το όνομά τους στη Μακεδονία. Κατά μια εκδοχή, από το σμίξιμο του Δία με την Αιθρία γεννήθηκε και ο Λοκρός, γενάρχης των Λοκρών.

Κατά άλλη εκδοχή, ο Λοκρός γεννήθηκε από τον Δία και την Μαίρα, κόρη του Προίτου και της Άντειας. Μάλιστα, η ερωτική αυτή σχέση υπήρξε μοιραία για την βασιλοπούλα, καθώς είχε ορκιστεί ότι θα παραμείνει παρθένα και για τον λόγο αυτό ανήκε στην ακολουθία της Άρτεμης. Η θεά δεν δίστασε να την σκοτώσει, όπως έγινε και με την Καλλιστώ, μητέρα του Αρκάδα από τον Δία, στην ευρύτερη πελοποννησιακή γειτονιά.

Λαοί όπως οι Αχαιοί, οι Θράκες, οι Βυθινοί, οι Βοιωτοί, οι Μυρμιδόνες και οι Λακεδαιμόνιοι δημιουργήθηκαν από παιδιά που ο Δίας απέκτησε με θνητές. Απόγονοι του Δία ήταν και οι κάτοικοι πόλεων όπως της Θήβας, του Ορχομενού, του Άργους, της Νεμέας, των Μεγάρων και της Αίγινας. Η ερωτική δραστηριότητα του Δία απέδωσε και ήρωες ξεχωριστούς όπως τον Ηρακλή, τον Αιακό, τον Περσέα, τους Διόσκουρους Κάστορα και Πολυδεύκη, αδελφούς της ωραίας Ελένης, τον Έπαφο αλλά και τους επίσης αδελφούς Ζήθο και τον Αμφίωνα. Υπήρξαν και άλλοι.

Η Ελάρα και ο Τιτυός

Υπήρξαν και παραστρατήματα, όπως η περίπτωση του Γίγαντα Τιτυού. Ο Δίας έσμιξε με την Ελάρα, κόρη του Ορχομενού και, βέβαια, την άφησε έγκυο. Η Ήρα την κυνήγησε κι ο Δίας την έκρυψε βαθιά μέσα στην γη. Η Ελάρα πέθανε αλλά από την γη ξεπήδησε ο Γίγαντας Τιτυός. Άλλοι όμως έλεγαν ότι απλά η Ελάρα πέθανε, επειδή δεν άντεξε το βάρος του γίγαντα στην κοιλιά της. Όταν την έθαβαν, άνοιξε η κοιλιά της και ξεπήδησε ο Τιτυός. Η Γη ανέλαβε να τον αναθρέψει.

Μεγαλώνοντας, ο Γίγαντας είδε τη Λητώ και την έστρωσε στο κυνήγι με πρόθεση να την βιάσει. Η Λητώ ζήτησε την βοήθεια των παιδιών της κι αμέσως εμφανίστηκαν ο Απόλλωνας και η Άρτεμη. Με τα βέλη τους, τον ξάπλωσαν κάτω. Με όλα αυτά, το πράγμα έφτασε και στα αφτιά του Δία. Καταδίκασε τον γιο του, Τιτυό, να μένει αιώνια ακινητοποιημένος ανάσκελα στα Τάρταρα, όπου καθημερινά δυο γύπες έσπευδαν και του έτρωγαν το συκώτι. Ήταν άλλη μια νίκη των νέων θεών ενάντια στα αρχαία παιδιά της Γης.

(τελευταία επεξεργασία, 14 Νοεμβρίου 2020)

